

"OPĚT" MIMOŘÁDNÝ LIST

FARNÍHO SBORU ČESKOBRASTRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V NOSISLAVI

Otevřete si svůj internetový prohlížeč a do příslušného řádku napište: youtube.com. Do řádku "hledat" v youtube napište: ČCE Nosislav a tam najdete bohoslužby, nábožka (!), Hovory o víře, Biblické půlhodinky ad.

Kdybyste cokoli potřebovali (nákup, pomoc) nebo si chtěli třeba jenom popovídat, prosíme, zavolejte – Iva Květonová (734 857 003), Ondřej Macek (739 244 754).

Děkujeme za vaše příspěvky do sbírek.

BOHOSLUŽBY 6. PROSINCE

Vzhledem k tomu, že od 3. prosince bude platit trojka PSA, tak na bohoslužbách může být 30 lidí.

Od 9.00 budou v Husově domě bohoslužby pro obyvatele ulic Komenského, Pod Baštou, Ševcovská, Pod Kopcem, Na Skalce, Městečko, Za Mostem, Na Tvrzi, Družstevní, Židlochovic, Blučiny, Popovic, Modřic.

Od 10.30 budou v Husově domě bohoslužby pro obyvatele ulic Kroužek, Masarykova, Vinohradská, Horní a Dolní Kroupná, Krátká, Krefty, Ke Slatině, U Hřbitova, Nivka, Stráně, Velkých Němčic, Vranovic, Vojkovic a ostatní diaspory.

Od 14 hodin budou bohoslužby v modlitebně v Příbichích zejména pro obyvatele Příbich, Přisnotic, Žabčic, Unkovic, Pohořelic, Cvrčovic ad.

Není to zákon – pokud potřebujete přijít v jiném čase, nebo doprovodit rodiče či někoho staršího z jiné ulice je to samozřejmě možné. Také výčet míst není úplný. Je to pouze pokus, jak dodržet počet třicet lidí. Budeme „to“ „zkoušet“ a systém se ještě může změnit. Nebude zatím nedělní škola. Je nutné dodržovat 3R (roušky, ruce – dezinfekce, rozestupy). S ohledem na starší jsme dali přednost Husovu domu, kde bude tepleji než v kostele a je možné zůstat v Malém sále.

Bohoslužby budou nadále i on-line od 9.00.

OTEVŘENÝ KOSTEL

O adventních nedělích (29. listopadu, 6. prosince, 13. prosince, 20. prosince) bude od 14 do 17 hodin otevřen kostel.

Chtěli bychom s Vámi stavět betlém. Každou neděli bude možné vyrobit jednu postavičku či nějakou součást vánočního příběhu (domy, které zůstaly zavřené pro Marii s Josefem; ovce; pastýře, anděly; velbloudy; mudrce z Východu; a také obyčejné kluky, holky, muže a ženy).

V kostele bude nejen dezinfekce, ale také barvičky. Roušky jsou nutné, stejně jako rozestupy a vzájemná ohleduplnost! Třeba nám to pomůže prožít v nadějném očekávání i tento zvláštní čas.

Můžete přijít i jen posedět (ale není tam moc teplo) nebo si jen koupit nějaký výpěstek, výrobek, drobný dárek a podpořit tak opravu oken a vitráží.

DIAKONIE SVITAVY (VENDOLÍ)

Svitavský evangelický sbor se u nás inspiroval a začíná spolu s Diakonií ČCE stavět chráněné bydlení podobné tomu našemu. Pojdme je podpořit, jako jiní podpořili nás.

Každý, byť i malý dar má smysl! Přispět můžete posláním jakékoli částky na číslo účtu veřejné sbírky, jednorázově nebo i pravidelně: 2001724325/2010.

BDĚLOST

IVA KVĚTONOVÁ

O onom dni či hodině neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn, jenom Otec. Mějte se na pozoru, neboť nevíte, kdy ten čas přijde. Jako člověk, který je na cestách: než opustil svůj dům, dal každému služebníkovi odpovědnost za jeho práci a vrátnému nařídil, aby bděl. Bděte tedy, neboť nevíte, kdy pán domu přijde, zda večer, či o půlnoci, nebo za kuropečení, nebo ráno; aby vás nenalezl spící, až znenadání přijde. Co vám říkám, říkám všem: Bděte! (Mk 13,32-37)

Ježíš sedí se čtyřmi učedníky na Olivové hoře, sledují spolu chrám před sebou, o kterém před chvílí prohlásil, že z něho nezůstane kámen na kameni. S touhle čtyřkou kdysi začínal, byli první, které povolal. Teď spolu zase něco začínají. Hluboký rozhovor. Tady na kopci, nebi na dosah je chvilka času bavit se o víře a o naději, na kterou se dá trápení navzdory spolehnout. Pak už věci tam dole nabudou rychlý spád a na mluvení nebude kdy.

Kolik takových příležitostí mluvit spolu o víře třeba tady ve sboru máme? Bavit se o podstatných věcech. O tom, co dává smysl, proč tu jsme, jaké je naše místo. Jestli je něco, na co se smíme těšit, jestli je nějaký výhled z temných chvil života, jaký je Bůh, a jak nás každého mění. Jsem vděčná za rozhovory, kdy na taková témata dochází. Moc jich vlastně není. Teď už teprve ne. Po bohoslužbách se možná spíš mluví o tom, co bylo v týdnu, než o tom, kde v tom byl Bůh. Přijde mi důležité se o takové rozhovory snažit, ptát se jako se ptali učedníci. Vzájemně si vlastní víru obohacovat i pomáhat uvědomovat.

Ježíš v tom rozhovoru na kopci mluví o tom, že to, co je teď, co známe, čím žijeme, co nás omezuje, děsí, trápí, štve, není všechno. Ještě můžeme, máme něco čekat. Přijde něco nového, lepšího, a Bůh v tom s námi počítá. Nová země, nové nebe neponičené lidským zásahem, zlobou, nenávisť, nemocemi, katastrofami. Jen nevíme kdy. Nevíme to my, neví to ani ti, kteří tvrdí, že to ví. Neví to ani boží Syn. Tedy nevím to ani já, říká Ježíš.

Hodiny, data v kalendáři to není to podstatné, čeho si máme všimnout, za čím se honit. Mnohem důležitější je vážně počítat s tím, že do každého soukromého zápasu může ještě s něčím přijít Bůh. Mít se na pozoru, bdít, aby

nám tenhle boží zásah neunikl.

Bdít znamená zůstat ve střehu, držet pozornost, nezaspat důležité věci. Být plně přítomen v tom, co dělám, co říkám. Být pořádně ve vztazích, v lidských situacích, které se mě dotýkají, v tom, čeho jsem součástí. Prožívat bděle radost, ale taky bolest, být pozorný k tomu, co se z takových pocitů můžu naučit.

V Bibli se o bdění mluví na mnoha místech. Asi jedno z nejsilnějších je pro mě bdění Izraelců při pesachové noci, kdy s chvěním čekali na boží záchraný čin, na to, až je vytáhne z utrpení, až jim pomůže, aby byli zase lidmi. A on je zachránil.

Bdění je také způsob boží péče o člověka. Je s námi v našich životech, ví o nás. Záleží mu na tom, co se s námi děje, jak nám je. Boží bdění znamená jeho věrnost a přítomnost v každé lidské situaci. Věřím v takového bdělého Boha a nedokážu si představit, že by zaspal, že by mu na nás přestalo záležet.

Ježíš dobře ví, že my lidé jsme s bděním mnohdy na štíru, že nám hrozí, že snadno ztratíme pozornost. Že leccos jsme schopní zaspát. Svá dobrá předsevzetí, své sliby, svá odhodlání. Vždyť učedníci, kterým v Getsemane řekne „bděte!“, usnou právě ve chvíli, kdy měli vytrvat a podržet Ježíše v jeho těžkém zápase.

Ježíš ví, že jsme taky schopní zaspát vztah s Pánem Bohem, stát se jen zažloutlým lístkem v kartotéce ve farní kanceláři. Nepouštět si ho k tělu, natož do srdce, nenechat si ho mluvit do života. Dělat si věci po svém.

Bdělost není žádný um ani jistota. Za bdělost je potřeba prosit, modlit se za ni, prosit o sílu, aby člověk vytrval, nepřestal být ostražitý vůči špatnému, nepřidal se na stranu bezpráví a zla, které se děje ve světě, které se chce zabydlet uvnitř člověka.

Jak ale ten náš bdělý život má vypadat? Co máme dělat? Ježíš na konci onoho rozhovoru na Olivové hoře vypráví ještě jedno krátké podobenství o Pánu, který před cestou rozdal úkoly. Každý v domě dostal nějakou pravomoc, nějaké poslání. Nikdo není zbytečný, život každého má smysl, své místo na světě. Zároveň má však taky za všechno, co dělá, zodpovědnost. Nejsme na světě jen proto, abychom ze všeho něco měli, abychom jen brali, užívali si, využívali a zneužívali. Máme své úkoly, dobře pečovat o boží dílo v přítomnosti, vnášet do něho boží pravidla, uzdravovat vztahy. Máme zodpovědnost za lidi i

svět, za to jaký je a jaký bude i pro další generace.

Bdělý život je takový, kdy bereme svou víru vážně a každý den ji uplatňujeme v našem rozhodování, v tom, co děláme i jak myslíme.

Ta výzva k bdělosti není privilegiem pro vyvolené, pro hrstku nebo dokonce přesný počet správných křesťanů. Platí pro všechny. Nikdo není ochuzen o to dobré, boží, co přijde, s každým se počítá.

Zajímavá je v tom kratičkém podobenství role vrátného. Jeho úkolem je nespát. Přesněji řečeno nezaspat správnou chvíli, ale taky nepanikařit, nespouštět plané poplachy. Pak by na pravý poplach nikdo nereagoval. A to je úkol pro učedníky, ale taky pro nás, kteří tahle Ježíšova slova slyšíme. Být křesťanem znamená nést na sobě ještě i zodpovědnost za druhé, být ve střehu a nepropásnout pro všechny ten správný okamžik, až přijde Pán domu.

A Pán přijde. Ježíš není jen Bohem minulosti, který kdysi žil jako člověk na této planetě, obtiskoval své stopy do jejího prachu, mluvil s lidmi, vrátil se do života. Není jen Bohem, který je přítomen i teď tady uprostřed nás, ale je také ten, který přichází. Přichází, aby napravil, změnil svět, který je teď ještě plný trápení. Aby vytvořil svět, který bude jiný, než ten, který známe. Svět, kde budou naplno platit boží pořádky a ne ty lidské. Ježíš přichází, abychom mohli jednou pro vždy setřít své slzy, odložit všechno nesnadné a nechat se až po okraj naplnit štěstím.

Pán přichází. Do každého jednotlivého lidského života, aby ho dočista změnil. Tedy i do života každého z nás.

FS ČCE v Noslavi, Masarykova 156.
<http://nosislav.evangnet.cz>;
číslo bankovního účtu
2900034096/2010; IČ 48452831